

[Arnfast.]

godt udsætte fristen med det samme for disse loves vedkommende.

Som sagt vil jeg imødesee udvalgsarbejdet og ikke mindst rapporterne fra provinsen, som vi mangler foreløbig. Vi har jo fået klart svar fra København og Frederiksberg.

Med hensyn til finansieringen tror jeg, det vil indgå i vores overvejelser, når vi ser, hvad regeringen nærmere har tænkt sig, hvor langt den kommer i sine forhandlinger; så vil vi tage stilling til forslaget om det.

Wilhelm (VS):

VS var i sin tid ikke med til at stemme for den brandsikringslov, der blev vedtaget, og det var vi ikke, fordi vi syntes, den på så at sige alle leder og kanter var for ringe. Den var for ringe med hensyn til de krav, der var opstillet, og den var helt uspiselig, når det drejede sig om den måde, man ville finansiere på, at man end ikke ville gå med til, at i det omfang, den umotiverede lejestigning ved omkostningsbestemt leje dækkede disse udgifter, måtte det være dér, man tog pengene fra, og ikke ved yderligere lejeforhøjelser eller ved udhuling af de opretningskonti, som især disse samme ejendomme har behov for.

Men det er klart, at det er en anden sag at gå med til yderligere forringelser af loven. Vi vil ikke stemme for udsættelser af de relativt beskedne ting, der her er tale om, og vi vil slet ikke stemme for udsættelser og længere frister i en situation, hvor, som hr. Kaj Hansen var inde på, der ikke er noget som helst argument for det i henseende til beskæftigelsessituationen eller andre sådan mere materielle begrundelser.

Vi kan godt være enige i, at denne lov er noget makværk, og den bringer en masse problemer, som man kunne forudse, men vi mener, at dette er en forkert konklusion, og at det ikke er her, hovedproblemerne ligger. Hovedproblemerne ligger deri, at man bl. a. på forhånd vidste, at loven måtte udhules, fordi man ikke kunne opfylde genhusningsbetingelserne. Men det er jo ikke det, man lægger op til her. Det skal jeg derfor heller ikke tage debatten om i dag, men bare forudskikke, at den bliver vi nødt til at tage; den vil komme, og der vil komme initiativer om disse genhusningsproblemer.

Om den anden side af fremskridtspartiets lovforslag med hensyn til finansiering og

Grundejernets Investeringsfond skal jeg blot sige, at hele den sammenhæng er der lejlighed til at drøfte ved det næste lovforslag, der er på dagsordenen i dag, så det skal jeg droppe i denne omgang.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har været positive over for vores lovforslag. Det er så sjældent, at vi fra fremskridtspartiet kan gå herop på talerstolen og ligefrem konstatere, at der udtrykkes taknemlighed over, at vi fremsætter et seriøst forslag. Jeg mener nu, at de forslag, vi har fremsat, har været seriøse alle sammen, men det er der åbenbart nogle der har en anden mening om.

Må jeg allerførst slå fast, at når jeg har fremsat lovforslaget, er det ikke, som en af ordførerne udtrykte det, for at skabe røre om denne sag. Der er ikke skabt røre om denne sag, fordi fremskridtspartiet har fremsat et lovforslag. Der var skabt røre om denne sag, fordi man her i folketinget vedtog en lov med nogle tidsfrister, som man allerede på det tidspunkt kunne forudse ikke ville holde. Det har udviklingen vist, og havde man bare på det tidspunkt stemt for de ændringsforslag, som fremskridtspartiet stillede dengang, havde man været fri for det røre, der opstod i mellemtiden.

Det er jo ikke bare noget, som jeg kan stå her og sige er fremskridtspartiets mening. Det er en mening, som er udtrykt af så godt som alle de implicerede parter. Selv Lejernes Landsorganisation begynder nu at drøfte, hvorvidt man kan overholde fristerne, og hvorvidt der kan laves en overenskomst med Grundejernets Landsforbund om at gå til ministeren. Men det er ikke nødvendigt, for vi kan bare vedtage dette lovforslag.

Ministeren siger, at det er urimeligt over for lejerner at komme med en lov, som udskyder tidsfristen for de mest brandfarlige ejendomme. Ja men hvad er forskellen? Arbejdet bliver jo ikke udført alligevel, hvad enten det står i teksten eller ikke. Man ser jo, at vi står med 900 husejere i København, som ikke har fået indsendt indberetning. I Århus og i Ålborg er talene procentuelt meget større, så dér er problemerne meget større. Jeg kan ikke se, hr. minister, at der er nogen reel forskel, der er måske nok en formel. Men jeg vil nu gerne have, at det virkelige liv svarer til det, der står i nogle lovtekster, som vi vedtager herinde i folketin-